

انواروش

برای منحصر به فرد ساختن
کلاس های درس

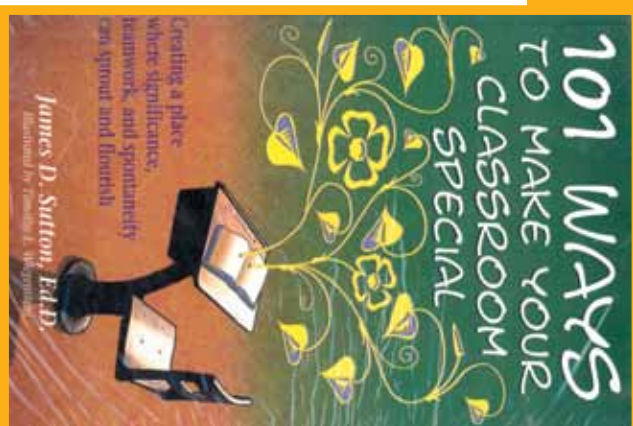
نویسنده: دکتر جیمز دی. ساتن

مترجم: نگار مجتفر

انتشاره

تاکنون شش بخش از کتاب «۱۰۱ روش برای منحصر به فرد ساختن کلاس های درس» را خوانده اید. در شش بخش پیشین، علاوه بر مباحث مقدماتی، ۲۸ روش هم ارائه شد. در این شماره، تا روش ۳۵ پیش خواهیم رفت.

فک کتاب در یک مجله

۳۹. بارش ذهنی احساسات

این مورد یکی از فعالیت های مهم احساسی است؛ چرا که دیگر فعالیت های احساسی از آن سرچشمه می گیرد. این فعالیت زمینه ی تمرین مهارت های بارش ذهنی را برای شما فراهم می کند (نگاه کنید به فعالیت ۲۹؛ فصل ۴). از این مراحل برای بارش ذهنی استفاده کنید.

با یکی از چهار احساس زیر شروع کنید و از دانش آموزانتان بخواهید احساسی را که هر موقعیتی نشان دهنده ی آن است، ذکر کنند (این فعالیت فوق العاده است؛ زیرا تفاوت های چهار احساس را به دانش آموزان می آموزد. برای مثال، دو احساس ترس و خشم به راحتی اشتباه گرفته می شوند). شما همچنین می توانید در فعالیتی از آن ها بخواهید به چیزهای غمگین در جامعه، روزنامه، برنامه های تلویزیونی و فیلم های سینمایی توجه کنند (با دیگر احساسات مورد نظر).

وقتی به مجموعه ای غنی از مثال ها دست یافتید، آن ها را روی چند کارت بویسید. در زیر چند نمونه ذکر شده است:

نازاحت:

● مادر چی خبر مرگ مادر بزرگش را به او داده بود.

● تپیدی برای امتحان دیکته اش خیلی درس خوانده بود اما نمره ی خوبی کسب نکرد.
عصبانی:

● داور جیمی را به خاطر چندین خطای بی دزدی از زمین بازی اخراج کرد.

۳۴. برچسب‌ها و علامت‌های روی سیر
از دانش‌آموزانتان بخواهید علامت‌هایی طراحی کنند که بتوانند احساسی را در مخاطب خود ایجاد کنند و درباره‌ی احساسات حرفی برای گفتن داشته باشند. برای خلاقانه‌ترین علامت‌ها، جایزه‌ای در نظر بگیرید و آن‌ها را در کلاس به نمایش بگذارید. این علامت‌ها را می‌توان در قالب پوستر طراحی کرد. به این مثال‌ها توجه کنید.

- در این مکان رنج‌بردن مجاز است؛
  - پارکینگ رایگان برای ۳۰ دقیقه؛
  - کارت اعتباری در این مکان پذیرفته می‌شود؛
  - اگر اهل این کشور هستید می‌توانید از کارت اعتباری استفاده کنید؛
  - فردا صبح، رأس ساعت ۱۰:۳۷ دقیقه، یک کار خودانگیزخته خواهیم کرد.
- در نسخه‌ای دیگر از این فعالیت، می‌توانید کار مشابهی انجام دهید. اگر این علامت‌ها را از مواد مناسبی تهیه کرده باشید، می‌توانید واقعا آن‌ها را روی سیر خود و بچسبانید یا با آن‌ها می‌توانید برای کودکان برچسب کوله‌پشتی تهیه کنید. بار دیگر، به چند مثال از این فعالیت توجه کنید.
- من روی احساسات خود می‌ایستم؛
  - لبخند می‌خواهید؟ لبخند مرا قرض بگیرید!

۳۵. این سبب‌زمنی برای توست!

به هر یک از دانش‌آموزان یک سبب‌زمنی بدهید و از آن‌ها بخواهید سبب‌زمنی خود را از یک تا چهار شماره‌گذاری کنند. شماره‌ی انتخاب شده بیاگر یکی از چهار احساس است (به‌طور مثال، ۳) به معنای خوش‌حال است.) دانش‌آموزان موظفانند سبب‌زمنی خود را به‌وقت بررسی کنند، به تمام ویژگی‌هایش توجه کنند و بگویند چرا سبب‌زمنی آن‌ها با بقیه سبب‌زمنی‌ها متفاوت است. آن‌ها باید به سبب‌زمنی خود شخصیت بدهند؛ ویژگی‌هایی همچون جنسیت اسم و سن. آن‌گاه از آن‌ها خواسته می‌شود داستانی درباره‌ی شخص سبب‌زمنی خود، طبق احساس انتخاب شده طراحی کنند. پس از آن، هر یک از دانش‌آموزان داستان سبب‌زمنی خود را تعریف می‌کنند. پس از پایان داستان گوئی، سبب‌زمنی‌ها دوباره درون جعبه قرار می‌گیرند. پس از پایان قصه‌گویی، هنگامی که تمام سبب‌زمنی‌ها درون جعبه قرار گرفتند، از دانش‌آموزان بخواهید سبب‌زمنی خود را به سرعت پیدا کنند. سپس درباره‌ی اینکه چگونه توانستند سبب‌زمنی خود را از میان تمام سبب‌زمنی‌ها پیدا کنند توضیح دهند. این فعالیت به دانش‌آموزان می‌آموزد که هر کس ویژگی‌های منحصر‌به‌فردی دارد که او را از دیگران متمایز می‌کند؛ فعالیتی مشابه این فعالیت، با لیمو انجام می‌شود. البته بافتن لیموی موردنظر از میان تمام لیموها به مراتب سخت‌تر از بافتن سبب‌زمنی است.

همچون جوهر رفتار می‌کنند و برخی نیز مشکلات را چون روغن می‌بینند. از یکی از دانش‌آموزان بخواهید یک قطره‌ی درشت جوهر را در یک لیوان آب بریزد و از دیگران بخواهید به وقت مشاهده کنند که چه اتفاقی می‌افتد. سیاهی جوهر، تمام آب را رنگی می‌کند؛ همان‌طور که برخی افراد اجازه می‌دهند یک مشکل و سختی کوچک همه‌ی زندگی آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد.

آزمایش را تکرار کنید اما این‌بار از یکی از دانش‌آموزان بخواهید یک قطره روغن موثر در لیوان دیگر آب بریزد. مشاهدات دانش‌آموزان نشان می‌دهد روغن در سطح آب منتشر نمی‌شود و یک‌جا می‌ماند و باقی آب لیوان تحت تأثیر روغن قرار نمی‌گیرد. افرادی هستند که اجازه نمی‌دهند یک مشکل سطحی زندگی‌شان را مختل کند. آن‌ها با مشکل کنار می‌آیند و به زندگی خود ادامه می‌دهند.

در نهایت، زمانی را به بحث در مورد ماهیت فعالیت اختصاص دهید و در مورد آنچه از آن آموخته می‌شود، گفت‌وگو کنید.

* این ایده را هنگامی که طرحی را در دانشگاه ایالت لوئیزیانا ارائه می‌کردم، فردی مطرح کرد و خواست اسمش قاشق نشود.

۳۳. جورابو بده به من

این فعالیت مربوط به احساسات، ممکن است کمی هزینه‌بر باشد اما ارزشش را دارد. شما به مقدار زیادی جوراب سفید و سه طرف رنگ گوناگون احتیاج دارید. به هر احساس یک رنگ را اختصاص دهید (سفید و سه رنگ دیگر) و جوراب‌ها را طبق آن‌ها رنگ‌آمیزی کنید. ممکن است این فعالیت کمی ایجاد کند برای همین می‌توانید از گروه‌های یادگیری‌تان بخواهید به نوبت جوراب‌ها را رنگ کنند. برای انجام این فعالیت، از تمام دانش‌آموزان بخواهید کفش‌هایش را در بیاورند. سپس جعبه‌ای حاوی جوراب‌های گشاد را وسط کلاس قرار دهید. دانش‌آموزان باید کاری از کارت‌های فعالیت ۲۹ را انتخاب کنند. سپس مقابل تخته صف بکشند. هنگام شنیدن جمله‌ی «جورابو بده به من» دانش‌آموزان باید به سمت جعبه بدوند، دو جوراب با رنگ مناسب را انتخاب کنند، آن‌ها را بپوشند و بعد به میز خود بازگردند. سپس در مورد کارت خود و جورابی که انتخاب کرده‌اند، صحبت کنند. آن‌گاه دوباره جوراب‌ها را به جعبه برگردانند. کارت‌ها را اسرچای خود بگذارند و فعالیت را تکرار کنند. (برای رعایت بهداشت فردی می‌توان این فعالیت را با جوراب‌های تمیز هم انجام داد).